द्वितीयमन्त्रपाठस्तु। अयं ते योनिर्ऋत्वियः। "यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्नग्न आरोह। अथा नो वर्द्धया रयिम्" इति। जात जनयितव्याग्ने अयमरणिद्वयसङ्घः ते तवोत्पत्त्यर्थं ऋत्वियो योनिः ऋतुयुक्तमुत्पत्तिस्थानं यतो योनिर्जन्मस्थानम् अरोचथाः दीप्तिमानासीत्। योनिमेतदग्निरूपं जानन्नारोह। अथानन्तरं नोऽस्माकं रयिं धनं वर्द्धय॥

कल्पः। अपेतवीतेति गार्हपत्यायतनमुद्धृत्येति पाठस्तु। "अपेत वीत वि च सर्पतातः। येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः। अदादिदं यमोवसानं पृथिव्याः। अक्रन्निमं पितरो लोकमस्मै" [१६] इति। यमपुरुषाः सम्बोध्यन्ते। यममेव देवयजनमस्मै निर्याच्येत्येतन्मन्त्रब्राह्मणे समाम्नानात्। हे यमपुरुषाः अत्रास्मिन् देशे पुराणाः ये यूयं स्थ नूतनाश्च ये यूयं स्थ ते सर्व्वेऽपि अतो देशात् अपेत अपगच्छत। वीत परस्परं वियुक्ताः गच्छत। पुनरपि विदूरं सर्पत। यमो राजा इदमवस्थानं अदात् यजमानाय दत्तवान्। पितरश्चेमं लोकं स्थानविशेषं अस्मै यजमानार्थमक्रन् कृतवन्तः॥

कल्पः। सिकतानामर्द्धं द्वैधं विभज्य अर्द्धं गार्हपत्यायतने निर्वपति। अर्द्धं दक्षिणाग्नेरर्द्धं चैधं विभज्य पूर्व्वेष्वेतेनैव कल्पेन सर्व्वान् पार्थिवान् निर्वपति। अग्नेर्भस्मासीति सिकता निर्वपति। पाठस्तु। "अग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि" इति। हे सिकते अग्नेर्भस्मा भासमानहेतुस्त्वमसि तथा अग्नेः पुरीषं पूरणहेतुस्त्वमसि॥